

Salt of the Covenant

Parasha: Vayikra - ויקרא : "And he called"
Torah : Leviticus 1:1–5:19
Haftarah : Isaiah 43:21–44:23
Gospel : Mark 7:1-30

Thought for the Week:

"You are the salt of the earth; but if the salt has become tasteless, how can it be made salty again? It is no longer good for anything, except to be thrown out and trampled under foot by men."
(Matthew 5:13)

Commentary:

When discussing the levitical sacrifices, the Torah says, "all your offerings you shall offer salt" (Leviticus 2:13). In the days of the Holy Temple, a pile of salt was kept on the altar for this purpose. Unlike so many other rituals and so many other commandments, in this instance, the ritual is explained to us. The Torah goes on to explain that the salt symbolizes the "salt covenant of your God." It is defined as a "covenant symbol."

In the ancient world, salt was chiefly employed as a preservative. Before chemical additives and refrigeration, salt was the only means of preserving meat. That is why the commandment to salt the offerings is coupled with the prohibition on allowing leaven. Both are intended to avoid fermentation. The Tabernacle sacrifices must be maintained in an imperishable state.

Because salt was the preservative of the ancient world, salt came to represent a state of permanence. A "covenant of salt" was a covenant of perpetual obligation. Two other biblical passages refer to "salt covenants." Both of the passages describe the salt covenant as everlasting and eternal:

"It is an everlasting covenant of salt before the LORD to you and your descendants with you." (Numbers 18:19)

"Do you not know that the LORD God of Israel gave the rule over Israel forever to David and his sons by a covenant of salt?" (2 Chronicles 13:5)

Salting of the offerings symbolizes the eternal nature of God's covenant with Israel. Therefore, the offerings themselves represent various aspects of that same covenant. Each sacrifice and each function of worship within the Tabernacle symbolized some characteristic of the covenant. In this sense, the

Zout van het Verbond

Sidra: Vayikra - ויקרא : "En hij riep"
Thora: Leviticus 1:1-5:19
Haftara: Jesaja 43:21-44:23
Evangelie: Marcus 7:1-30

Gedachte voor de week:

"Gij zijt het zout der aarde, maar als het zout smakeloos is geworden, hoe kan het weer zouterig worden gemaakt? Het is voor niets meer goed, behalve om te worden weggegooid en door de mensen onder de voeten vertrappt te worden?". (Matteüs 5:13)

Commentaar:

Bij de bespreking van de Levitische offers zegt de Tora: "bij al uw offergaven zult gij zout aanbieden" (Leviticus 2:13). In de dagen van de Heilige Tempel, werd voor dit doel een stapel zout op het altaar klaar gehouden. In tegenstelling tot veel andere rituelen en zoveel andere geboden wordt het ritueel in dit geval aan ons uitgelegd. De Tora legt verder uit dat het zout het "zoutverbond van uw God" symboliseert. Het wordt als een "verbond symbool" gedefinieerd.

In de oude wereld werd zout voornamelijk als conserveermiddel toegepast. Voordat chemische additieven en koeling bestonden, was zout de enige manier om vlees te conserveren. Dat is de reden waarom het gebod om de offers te zouten gekoppeld is aan het verbod op zuurdesem. Beide zijn bedoeld om fermentatie (omzetting) te voorkomen. De Tabernakeloffers moesten in een onvergankelijke staat gehandhaafd blijven.

Omdat zout het conserveermiddel van de oude wereld was, ging zout een toestand van duurzaamheid vertegenwoordigen. Een "verbond van zout" was een verbond van eeuwige verplichting. Twee andere Bijbelse passages verwijzen naar "zout verbonden." Beide passages beschrijven het zoutverbond als blijvend en eeuwig.

"Het is een eeuwig verbond van zout voor de HEERE aan u en uw nageslacht met u."
(Numeri 18:19)

"Of weet gij niet, dat de HEERE, de God van Israël, door een verbond van zout de heerschappij over Israël voor altijd aan David en zijn zonen gaf?" (2 Kronieken 13:5)

Het zouten van de offergaven symboliseert het eeuwige karakter van Gods verbond met Israël. Daarom vertegenwoordigen de offergaven zelf verschillende aspecten van hetzelfde verbond. Elk offer en elke eredienstfunctie in de Tabernakel symboliseerde bepaalde eigenschappen van het verbond. In deze zin

sacrificial services can be seen as visual dramatizations of the covenant between God and His people.

In traditional Jewish observance, the home is regarded as a small temple, and the table within the home is regarded as an altar. Every Sabbath and festival, bread and wine are placed before the LORD on the table. A blessing is pronounced over the cup and the wine is shared. Then a blessing is pronounced over the bread. It is salted, broken and shared. These simple covenant rites have survived over 3,000 years.

By partaking in the cup and the bread on Sabbath and the festivals, we reenact a covenant remembrance that finds its origin on the altar. We eat from the table of the LORD.

kunnen de offerdiensten worden gezien als visuele ernstig beschouwing van het verbond tussen God en Zijn volk.

Bij het traditionele joodse naleven wordt de woning als een kleine tempel beschouwd, en de tafel in de woning als een altaar. Elke sabbat en feest worden brood en wijn voor de HERE op de tafel geplaatst. Een zegen wordt uitgesproken over de beker en de wijn wordt gedeeld. Dan wordt een zegen over het brood uitgesproken. Het wordt gezouten, gebroken en gedeeld. Deze eenvoudige verbondsriten hebben meer dan 3000 jaar overleefd. Door deel te nemen aan de beker en het brood op Sabbat en de feesten, gedenken we een verbond dat zijn oorsprong op het altaar vindt. We eten van de tafel van de HEERE.

© 2012 First Fruits of Zion, Inc. | All Rights Reserved
Printed from: http://ffoz.org/resources/edrash/vayikra/salt_of_the_covenant.php